Principiile conducătoare
în politica externă şi internă a noului guvern

Noul guvern constituit ieri sub preşedinţia d-lui I. Gigurtu a ţinut, ca din primul ceas să precizeze care vor fi principiile pe temeiul cărora va activa atât în politica externă cât şi în cea internă.

In acest scop, imediat după primul consiliu de miniştri, guvernul a lansat către ţară o declaraţie expunând conceptiile ce'l vor călăuzi faţă de problemele „dintre cele mai hotăritoare".

In ce priveşte politica externă declaraţia guvernului precizează că ea va fi „o integrare sinceră în sistemul creat de axa Berlin-Roma".

Această nouă politică, după cum arată declaraţia guvernului, nu este „numai expresiunea de realism politic ci şi o consecinţă logică a conceptiilor politice şi ideologice ale membrilor săi".

In ce priveşte relaţiile cu vecinii României, guvernul declară că „vrea în chip tot atât de hotărît să întreţină relaţiunile cele mai bune şi mai cordiale cu toţi vecinii".

Această voinţă este determinată — spune declaraţiunea — pe consideraţiunea că „pacea în această parte a Europei este o condiţie indispensabilă a unei ordini politice superioare".

Pentru obţinerea acestui rezultat, declaraţia guvernului adaugă că „alianţele noastre regionale urmează a fi socotite drept etape pe calea unei asemenea politici".

Pe planul general al politicei externe şi anume în ce priveşte relaţiile cu celelalte ţări, declaraţia afirmă că „guvernul socoteşte ca o datorie să colaboreze şi acum şi în viitor la tot ceeace poate servi scopurilor supreme de pace şi reconstrucţie europeană".

In rezumat, politica externă a noului guvern este fixată pe următoarele principii:

Integrare în sistemul axei Berlin—Roma;

Cele mai bune şi mai cordiale relaţii cu toţi vecinii pentru menţinerea păcii;

Menţinerea alianţelor regionale ca etape pe calea politicei de pace, şi

Colaborarea în prezent şi în viitor în serviciul păcii şi reconstrucţiei europene.

*

In ce priveşte problemele de ordin intern, declaraţia guvernului afirmă în primul rând hotărirea lui de a asigura liniştea şi ordinea de care ţara „are nevoe astăzi mai mult ca oricând".

Guvernul atrage atenţiunea asupra răspândirei svonurilor „cu rea voinţă de elementele ce nu se pot încadra în fiinţa românismului" şi cărora nimeni nu trebue să le dea crezare, şi înştiinţează că cei cari răspândesc asemenea zvonuri „vor fi imediat reduşi la tăcere".

Armata ţărei — a cărei măhnire că „a trebuit să-şi înfrâneze eroismul pentru a salva pacea în această parte a Europei" guvernul o înţelege — „va forma mai departe grija de căpetenie a guvernului". In acest scop declaraţia spune că va fi făcut „tot ce este cu putinţă pentru ca tăria ei să fie necontenit sporită".

Cu privire la problemele economiei naţionale, concepţia guvernului este indicată prin afirmarea nevoii unei „coordonări şi unităţi de comandament".

Şi, ţinând seama că România este o ţară agricolă guvernul declară că va avea în primul rând grija „de a se ocupa de nevoile şi de interesele ei".

Noul regim fiind întemeiat pe munca fiecăruia, guvernul promite că „se va strădui ca munca şi produsele ei să-şi găsească cea mai dreaptă răsplătire".

In ce priveşte problema naţionalistă, declaraţia guvernului precizează că el fiind „expresiunea tuturor curentelor naţionaliste din ţară înţelege să nu se abată dela niciuna din poruncile esenţiale ale naţionalismului integral".

Pentru a evita însă ca liniştea să fie turburată, guvernul declară că „aplicarea lor se va face treptat şi metodic în cadrul unor măsuri generale şi programatice".

Problema dureroasă a refugiaţilor din Basarabia şi Bucovina pe care a ridicat-o „sfâşierea pământului românesc" va forma deasemenea o grije de căpetenie a noului guvern.

„E o datorie de omenie şi de conştiinţă naţională a guvernului — spune declaraţia — de a găsi cea mai grabnică dezlegare" acestei probleme dureroase.

Guvernul închee declaraţia exprimându-şi convingerea că „strădania sa pentru întărirea Patriei şi ridicarea morală şi materială a poporului va fi înţeleasă şi însoţită de consimţământul tuturor sufletelor româneşti".

Noul guvern

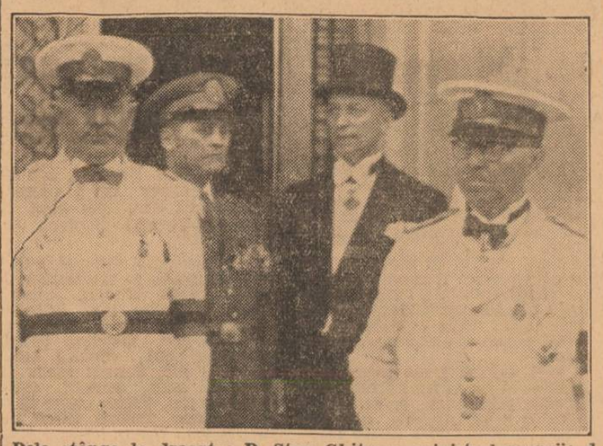

Dela stânga la dreapta: D. Stan Ghiţescu, ministrul muncii; d. Gh. Strat, subsecretar de stat la Economia naţională; d. Gh. Leon, ministru al Economiei naţionale şi ad-interim la departamentele Finanţe, Agricultură şi Domenii şi Comerţul Exterior; d. ing. Ion Macovei, ministru al comunicaţiilor şi lucrărilor publice

D. MIHAIL MANOILESCU
ministru al afacerilor străine

D. General CONSTANTIN NICULESCU, ministru al apărării naţionale

D. General DAVID POPESCU
ministru al internelor

D. dr. V. GOMOIU
ministru al Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale

D. prof. D. CARACOSTEA
ministru al educaţiei naţionale

D. Contra-amiral NICOLAE PAIŞ ministru al aerului şi marinei

D. HORIA SIMA
ministru al cultelor şi artelor

D. ing. MIHAIL PRIBOIANU
Ministru al înzestrării

D. arh. I. D. ENESCU
Subsecretar de stat la Finanţe

D. PETRE LOGADI
Subsecretar de stat la ministerul de interne

Instalarea d-lui prof. Nichifor Crainic,
noul ministru al propagandei naţionale şi a d-lui Vasile Stoica, ministru plenipotenţiar, ca subsecretar de stat

Joi după amiază, la ora 18.20, s'a făcut la ministerul Propagandei Naţionale, instalarea d-lui profesor Nichifor Crainic, noul ministru al acestui Departament, şi a d-lui Vasile Stoica, ministru plenipotenţiar fost ambasador la Ankara, ca subsecretar de stat.

D. ministru Teofil Sidorovici, comandantul Străjii Ţării, a prezentat personalul superior al ministerului, d-lor ministru Nichifor Crainic şi subsecretar de stat Vasile Stoica.

D-sa subliniază că se simte profund mulţumit de alegerea bună ce s'a făcut prin numirea ca titular al acestui Departament a d-lui ministru Nichifor Crainic, o personlitate bine cunoscută în domeniul gândirii şi scrisului românesc, cu atât mai mult cu cât astăzi prima luptă pe care trebue să o duce este pe tărâmul propagandei naţionale. Urează d-lui ministru Nichifor Crainic şi d-lui subsecretar de stat Vasile Stoica tot succesul în misiunea atât de însemnată pe care o au în ceasul de faţă.

Cuvântarea d-lui ministru Nichifor Crainic

D. ministru Nichifor Crainic, răspunzând d-lui ministru Teofil Sidorovici, comandantul Străjii Ţării, arată că raţiuni de stat au făcut să fie chemat la conducerea acestui minister.

Prof. NICHIFOR CRAINIC
ministrul propagandei

„Eu sunt un om sincer şi răspicat, a spus d-sa. Nu ştiu cât îmi pare de bine că mi s'a dat această demnitate, dar ştiu cât de mult regret că dvs. d-le ministru Sidorovici părăsiţi acest departament, unde într'un minim de timp aţi dat unele norme de lucru, aţi luat unele hotăriri în ceeace priveşte noua organizare a ministerului, care vor fi şi pentru noi de mare folos. Tocmai de aceea mă simt foarte măgulit că vă sunt urmaş".

„In ceeace priveşte activitatea acestui minister, îmi dau seama cât de greu e rolul lui, în momentul de faţă, atât în domeniul problemelor interne, cât şi în acela al rezolvării marilor probleme de propagandă externă. De aceea acum nu fac nici un program. Ceeace vreau să spun e că eu cunosc pe cei mai mulţi dintre funcţionarii superiori ai ministerului Propagandei Naţionale şi cred că îmi vor fi sinceri şi devotaţi colaboratori, dându-şi fiecare seama că toţi trebue să corespundem vremurilor pe care le trăim

Toţi dintre dvs. înţelegeţi menirea acestui Departament aşa cum atât de bine o cunosc şi eu; adică Ministerul Propagandei Naţionale nu poate fi un oficiu de pensionare a tineretului ci un isvor de muncă şi de creaţie".

„Sunt foarte mulţumit având alături de mine un atât de valoros colaborator ca d. ministru Vasile Stoica, un element de elită al Presei şi diplomaţiei româneşti ,cu o vastă experienţă şi cu trainice legături peste hotare".

„Nutriţi amândoi de acelaş sentiment profund naţional, cu încredere în destinul Neamului nostru, cer tuturor colaboratorilor acestui minister muncă neprecupeţită şi credinţă neclintită în puterea de creaţie a spiritului românesc".

CUVÂNTAREA D-LUI SUBSECRETAR DE STAT VASILE STOICA

D. ministru subsecretar de stat Vasile Stoica arată că în urma cuvintelor atât de frumoase ale d-lui ministru Nichifor Crainic se simte impresionat şi în acelaş timp fericit. In timpul cât a lucrat cu d. Teofil Sidorovici, a domnit o deplină armonie. D-sa e profund convins că va avea şi cu d. ministru Nichifor Crainic acelaş neştirbită legătură sufletească în munca pe care o va desfăşura la acest minister, cu atât mai mult cu cât se cunosc de foarte mulţi ani, fiind amândoi animaţi de acelaş ideal naţional.

Vorbind despre noua organizare a ministerului propagandei naţionale, d. ministru subsecretar de stat Vasile Stoica ţine să mulţumească d-lui ministru Teofil Sidorovici care a reuşit să dea acestui departament o desăvârşită unitate şi o îndrumare de lucru cu adevărat potrivită momentului de faţă.

„Vom căuta din toată inima, să strângem laolaltă toate personalităţile intelectuale în jurul acestui minister ca să fim cât mai folositori ţării, atât în lăuntrul ei cât, mai cu seamă, peste hotare".

IN NUMELE FUNCŢIONARILOR

D. prof. N. Al Rădulescu, secretarul general al ministerului, vorbind în numele funcţionarilor îşi exprimă regretul pentru plecarea atât de timpurie a d-lui ministru Teofil Sidorovici, care, în puţinele zile cât a condus acest departament a arătat cunoscutele d-sale calităţi de organizator.

Adresându-se d-lui ministru Nichifor Crainic, îşi manifestă mulţumirea că în acest moment în care ministerul propagandei naţionale a devenit *„un sector al apărării naţionale"* cu o oaste a cărei principală armă este scrisul ,conducerea a fost încredinţată unui luptător şi cavaler al condeiului.

D-sa îl asigură de devotamentul întregului personal pe care d.

D. V. STOICA
Subsecretar de stat la Propaganda Naţională

ministru Nichifor Crainic se poate bizui în orice împrejurare.

In ceeace priveşte pe d. ministru subsecretar de stat Vasile Stoica ,ale cărui realizări ca ministru plenipotenţiar şi ambasador, în misiunile diplomatice pe care le-a avut, sunt atât de vii, îl roagă să se sprijine pe dorinţa şi puterea de muncă a tuturor funcţionarilor, mobilizaţi astăzi în slujba Patriei.

La ministerul justiţiei

Joi la ora 5 d. a., s'a făcut instalarea d-lui ministru I. V.

D. prof. I. V. GRUIA
Ministrul Justiţiei

Gruia, la conducerea departamentului justiţiei, de faţă fiind d-nii Aurelian Bentoiu, fostul ministru, Florin Foişoreanu, secretarul general, şi toţi directorii de servicii ai ministerului.

D. *Aurelian Bentoiu*, făcând elogiul eminentelor calităţi care au promovat pe d. I. V. Gruia în demnitatea de ministru al dreptăţii, a făcut un apel călduros la toţi cei de faţă să dea concurs nelimitat în aceste ceasuri grele, succesorului său, căruia i-a făcut cele mai bune urări de reuşită în misiunea ce-i revine.

D. *ministru I. V. Gruia* a mulţumit în cuvinte călduroase d-lui Aurelian Bentoiu, exprimându-şi speranţa că şi în viitor destoinicia colaboratorilor săi din acest minister va fi la înălţimea nevoilor ţării.

D. *consilier Florin Foişoreanu*, secretar general şi d. *C. Pastia*, directorul personalului, au exprimat în numele colaboratorilor, cum şi în numele lor personal, sentimentul de devotament cu care au secondat în mod neîntrerupt activitatea ministrului de justiţie în toate împrejurările.

Şedinţa comisiunilor reunite
pentru afacerile străine ale Senatului şi Adunării Deputaţilor din 2 Iulie

Şedinţa se deschide la ora 16.50, sub preşedinţia d-lui C. Rădulescu-Motru, preşedintele comisiei pentru afaceri străine a Senatului.

D. consilier Regal N. IORGA: Cer cuvântul în chestiune prealabilă.

D. RADULESCU-MOTRU: d. consilier Regal N. Iorga are cuvântul în chestiune prealabilă.

D. profesor NICOLAE IORGA: Domnilor, îmi îngădui a pune o întrebare: care este scopul adunării noastre de azi?

Este să discutăm situaţia în care se află ţara după ultimatumul sovietic? Avem nevoe să exprimăm o opinie? La aceasta, părerea mea — fac apel şi la reprezentanţii guvernului — este că nu se poate îngădui aşa ceva.

Guvernul are să ne comunice ceva? Binevoiască a o face. Sânt atâţia cari nu cunosc situaţia şi cari o vor afla prin declaraţia guvernului.

Dar, a discuta noi această chestiune şi a acoperi o hotărâre care, să zicem că este a soartei, pentruca să nu amestecăm nici o răspundere, aceasta nu se poate.

Noi avem de ales între două procedări: procedarea Dietei polone la împărţirea ţărei. A vorbit unul, altul, când a fost lupta oratorică între dânşii şi când s'a terminat printr'un vot, care a însemnat admiterea de către naţiune a sfâşierei teritoriului naţional. Aceasta este o hotărâre pe care, după părerea mea, nu o putem lua şi răspunderea va fi pentru toţi cei cari se vor ralia la dânsa.

Sau facem ce a făcut înţeleptul Rege Carol şi acel mare ministru al Lui, Ion Brătianu: faţă de un act de nedreptate asemănător cu cel care se face azi faţă de România, retragem armata din acele teritorii, retragem funcţionarii. Nu luăm nici o hotărâre, care să lege viitorul.

Iar mâine are să se îndeplinească doar ceeace mi se spune — legătura directă cu guvernul nu am avut — şi anume, mâine se va ţine o şedinţă în care să se înfăţişeze doliul naţional — şi atât.

D. consilier regal C. ARGETOIANU, ministru al afacerilor străine: Domnilor senatori şi domnilor deputaţi, dacă onoratul domn senator Iorga ar fi avut răbdarea să audă ce am de spus, ar fi putut constata că chestiunea d-sale prealabilă era fără de obiect, căci nu a fost niciodată intenţiunea guvernului nici să discute nenorocirea noastră, nici să pună la vot o ratificare a unei hotărâri oarecare.

D. profesor consilier regal N. IORGA: Foarte bine.

D. consilier regal C. ARGETOIANU, ministru al afacerilor străine: Am rugat pe preşedinţii comisiunilor de afaceri străine ai Senatului şi Camerei să vă convoace pentru a vă pune în curent cu recentele evenimente, din seara zilei de 26 Iunie şi până astăzi, evenimente care au turburat atât de adânc sufletele noastre.

In noaptea de 26—27 Iunie, guvernul român a primit dela ministrul nostru din Moscova următoarea telegramă:

„Comunic nota ultimativă ce mi-a fost remisă azi, la ora 10 seara, de d. Molotov:

„In anul 1918 — citesc, domnilor, textul notei — România, folosindu-se de slăbiciunea militară a Rusiei, a desfăcut dela Uniunea Sovietică (Rusia) o parte din teritoriul ei, Basarabia, călcând prin aceasta unitatea seculară a Basarabiei, populată în principal cu ucrainieni, — Republica Sovietică Ucraineană.

Uniunea Sovietică nu s'a împăcat niciodată cu faptul luării cu forţa a Basarabiei, ceeace guvernul Sovietic a declarat nu o singură dată şi deschis în faţa întregei lumi.

Atunci când inferioritatea militară a U. R. S. S.-ului a trecut în domeniul trecutului, iar şi situaţia internaţională care s'a creiat cere rezolvarea rapidă a chestiunilor moştenite din trecut, pentru a pune, în fine, bazele unei păci solide între ţări, U.R.S.S. consideră necesar şi oportun ca, în interesul restabilirii adevărului, să păşească împreună cu România la rezolvarea imediată a chestiunei înapoierii Basarabiei Uniunei Sovietelor.

Guvernul Sovietic consideră că, chestiunea întoarcerii Basarabiei este legată în mod organic de chestiunea transmiterii către U. R. S. S. a acelei părţi a Bucovinei, a cărei populaţie este legată în marea sa majoritate cu Ucraina Sovietică prin comunitatea soartei istorice, cât şi prin comunitatea de limbă şi de compoziţie naţională.

Un astfel de act ar fi cu atât mai just cu cât transmiterea părţii de Nord a Bucovinei către U. R. S. S. ar putea reprezenta — este drept că numai într'o măsură neînsemnată— un mijloc de despăgubire a acelei mari pierderi, care a fost pricinuită U. R. S. S.-ului şi populaţiei Basarabiei prin dominaţiunea de 22 de ani a României în Basarabia.

Guvernul U. R. S. S.-ului propune guvernului regal al României:

1) Să înapoieze cu orice preţ Uniunei Sovietice Basarabia;

2) Să transmită Uniunei Sovietice partea de Nord a Bucovinei cu frontierele potrivite cu harta alăturată.

Guvernul Sovietic îşi exprimă speranţa că guvernul român va primi propunerile de faţă ale U. R. S. S.-ului şi că aceasta va da posibilitatea de a rezolva pe cale paşnică conflictul prelungit dintre U. R. S. S. şi România.

Guvernul Sovietic aşteaptă răspunsul guvernului regal al României în decursul zilei de 27 Junie curent".

In faţa gravităţii situaţiei, un Consiliu de Coroană a fost convocat pentru a doua zi dimineaţa.

La această şedinţă a luat parte, pe lângă consilierii regali şi guvernul, şi d. general Tenescu, şeful marelui stat major.

După lungi desbateri, s'a ajuns la concluzia că o rezinţentă prelungită, bazată pe singurele noastre mijloace, în lipsa oricărui ajutor din afară, nefiind cu putinţă, ultimatumul sovietic nu putea fi respins.

In urma desbaterilor, s'a trimis la Moscova următoarea telegramă:

„Guvernul U. R. S. S. a adresat guvernului român o notă care a fost trimisă la 26 Iunie 1940.

Sfătuiţi de aliaţii şi prietenii noştri să ne supunem ultimatului sovietic...

D. consilier regal N. IORGA: Care? N'aveam nici unul! Eram neutri!

D. consilier regal C. ARGETOIANU, ministrul afacerilor străine: Avem Înţelegerea Balcanică.

D. consilier regal N. IORGA: Da! Bună pernă de dormit...

D. consilier regal C. ARGETOIANU, ministrul afacerilor străine: Pentru a nu aprinde un război în această parte a Europei, am crezut că prin... (citeşte).

(Urmează cuvântarea d-lui C. Argetoianu, pe care am publicat-o alaltăeri).

O eră nouă se deschide României, în politica externă.

In cadrul actualelor sale orientări, guvernul a hotărît să renunţe la garanţiile Angliei şi Franţei din 13 Aprilie 1939.

D. consilier regal N IORGA: O ştim din „Universul".

D. consilier regal C. ARGETOIANU, ministrul afacerilor străine: Dureresul exod de pe pământurile rupte din trupul ţării (citeşte).

...Trăiască România nepieritoare!

Trăiască Regele!

Trăiască Dinastia Română!

D. consilier regal N. IORGA: Trăiască Regele, care n'a voit cedarea! (Vii aplauze, strigăte de bravo).

D. prof. C. RADULESCU-MOTRU, preşedinte: d. prim-ministru are cuvântul.

D. consilier regal G. TATARESCU, preşedintele consiliului: Domnilor, voi completa expunerea făcută de d. ministru al afacerilor străine printr'o declaraţiune menită să lumineze marea jertfă impusă României.

D. consilier regal N. IORGA: Sântem luminaţi!

(Urmează declaraţia d-lui consilier regal G. Tătărescu, preşedintele consiliului de miniştri, pe care am publicat-o alaltăeri).

D. C. RADULESCU-MOTRU preşedinte: domnilor membri, aţi auzit declaraţiunile d-lui ministru de externe şi ale d-lui prim ministru. Discuţiune, am înţeles că nu se face. Dacă dintre d-nii membri are cineva declaraţiuni de făcut, îi rog să le facă.

D. I. PETROVICI: Domnule preşedinte, vreau să cer şi eu nişte lămuriri.

D. consilier regal GH. TATARASCU, preşedintele consiliului: Este bine să fim înţeleşi. In afară de cele două declaraţii, guvernul, conştient de marile răspunderi pe care le are în faţa Ţării şi în faţa viitorului, nu dă în acest ceas nici un fel de lămuriri.

D. consilier regal, C. ARGETOIANU, ministrul afacerilor străine: Să-mi daţi voe să adaug că în momentul de faţă, d-le Petrovici, este mai mult vorba de drepturi decât de datorii.

D. C. RADULESCU-MOTRU, preşedinte: Domnule prim ministru, propun să se facă declaraţiuni numai din partea reprezentanţilor Basarabiei şi ai Bucovinei.

D. consilier regal, GH. TATARASCU, preşedintele consiliului: D-lor, nu vreau să răstălmăciţi în rău cuvintele mele. Va veni ceasul discuţiilor largi şi lungi. Nu este timpul acum.

D. I. PETROVICI: Domnilor, nu aveam intenţiunea să fac o discuţie lungă. S'a spus că discuţia se amână pe altă dată. Vreau însă să-mi exprim regretul şi faţă de d. prim-ministru şi faţă de d. ministru de externe, cari şi-au imaginat că un om la vârsta mea şi cu seriozitatea de care am dat destule ori dovadă, ar fi vrut în momentul de faţă să rupă solidaritatea naţională.

Domnilor, nu există solidaritate numai în tăcere. De multe ori solidaritatea tăcerii este o solidaritate superficială; şi de multe ori cuvântul rostit desfundă din adâncul sufletului energii cari sporesc solidaritatea şi nu o diminuează.

Pentru aceste motive am ţinut să protestez împotriva intenţiunei care s'a exprimat că aşi fi produs încurcături. N'aşi fi produs nici o încurcătură dar ereau lămuriri pe care vroiam să le cer, mai ales ca un ecou al ţării. Nu vreţi? Renunţ la ele.

D. C. RADULESCU-MOTRU, preşedinte: D. Ciobanu are cuvântul.

D. ST. CIOBANU, citeşte următoarea declaraţie:

...contra actului de răpire a Basarabiei de către Uniunea Sovietică. (Adunarea, în picioare, aplaudă timp de câteva minute).

Domnilor senatori şi domnilor deputaţi, şi noi parlamentarii basarabeni şi fruntaşii vieţii publice din Basarabia, credem că salvarea neamului nostru stă în marele nostru conducător şi în solidaritatea neamului nostru.

Vom avea însă, când va fi posibil, să facem un proces conducătorilor destinelor acestei ţări timp de 20 de ani şi celor din urmă.

(Urmează declaraţia din partea Bucovinei, care este citită de d. profesor Maximilian Hacman).

D. consilier regal N. IORGA: Domnule preşedinte, un număr de bărbaţi politici români, care sunt şi ei întemeietorii României depline, înaintează prin mine acest memoriu de protestare pe care vă rog să-l păstraţi în arhivele Senatului, dându-se o copie fotografică de pe dânsul.

Sunt toţi acei care au jucat un rol în realizarea României întregite şi cari, din anume împrejurări nu sunt aci, dar cari trebue să se ştie că sufleteşte sunt împreună cu noi.

D. profesor I. PETROVICI: Domnilor, cred că aceste proteste se vor publica.

Sau este iarăşi solidaritatea tăcerii? (Intreruperi).

D. consilier regal N. IORGA: Domnule prim ministru, se va publica sau ba?

D. consilier regal G. TATARESCU, preşedintele consiliului: Trebue să iau cunoştinţă de cuprinsul lui.

D. consilier regal N. IORGA: Dacă credeţi că poate să aibe un cuprins periculos faţă de stat, vă faceţi o idee foarte curioasă despre felul meu de a judeca.

D. consilier regal G. TATARESCU, preşedintle consiliului: Dacă ar emana dela dv. n'aş ezita nici o clipă...

D. consilier regal N. IORGA: E iscălit sub garanţia mea de acei care nu au avut posibilitatea materială să vină aci, dar înţeleg să se ştie că sunt alături de protestatarii împotriva sfâşierii de acum. (Intreruperi).

D. consilier regal C. ARGETOIANU, ministrul afacerilor străine: Domnilor, nu aş vrea să las să se creadă că în sufletele noastre, ale celor cari suntem zi şi noapte în camera de tortură, este mai puţină iubire pentru neamul românesc şi mai puţină durere. Noi avem însă răspunderea pământului care a mai rămas şi eu vă rog nu ne îngreunaţi sarcina!

Când se va termina această dureroasă şi tragică epocă, va fi timp şi pentru răfueli şi pentru manifestări de dragoste şi, din nenorocire, şi pentru manifestări de ură.

Dar astăzi, daţi-mi voe mie, care nu am nici o răspundere în ceeace s'a întâmplat şi care mi-am pus numele meu curat pe actul cel mai dureros pe care îl poate iscăli un român, să vă cer să nu-mi faceţi sarcina imposibilă şi să nu avem mâine să înregistrăm pierderi şi dureri şi mai mari decât aceasta. (Aplauze prelungite, strigăte de bravo).

D. C. RADULESCU-MOTRU, preşedinte: Cu declaraţiunile făcute, şedinţa noastră s'a terminat.

In urma observaţiunei mai ales a d-lui ministru de externe va trebui să păstrăm seriozitatea momentului.

*

Şedinţa se ridică la ora 17,40.

Apele Dunării cresc
din ce in ce mai mult

Tulcea, 1 Iulie

După cum am mai anunţat, apele Dunărei cresc enorm de mult. In niciun an oraşul nostru nu a avut aşa mari inundaţii, ca anul acesta.

Apele au trecut peste digul de piatră din faţa portului, inundând complet toată strada portului, iar în unele părţi a pătruns şi pe alte porţiuni de străzi.

In judeţ, sate şi întinderi mari de semănături sunt sub apă; tot aşa toată delta Dunării cu lunca.

Fostul comandant al Narvikului
despre metodele de luptă britanice

Oslo, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Colonelul Sundlo, fostul comandant al Narvikului, a vorbit Miercuri seară la postul de radiodifuziune norvegian, expunând câteva dintre tristele experienţe petrecute în a doua jumătate a lunei Aprilie şi datorite metodelor de luptă britanice.

Un vas, pe bordul căruia se aflau 12 persoane civile, a fost bombardat în mijlocul fiordului Rombakk. Cu tot caracterul pacific al grupului, care era perfect vizibil, englezii au omorât 8 persoane.

Satul Bjerkvik, situat în valea fiordului Ofot, care nu era ocupat de germani, a fost bombardat pe neaşteptate de englezi. Cu toate că era lumină şi cu toate că locuitorii au eşit înaintea englezilor, aceştia au continuat să tragă, omorând 30 de civili, incendiind casele şi distrugând turmele de vite şi alte proprietăţi ale locuitorilor.

După puţin timp, o delegaţie de locuitori din acest sat s'a prezentat colonelului Sundlo, cerându-i să intervină pe lângă locotenentul general, comandantul trupelor germane, pentru ca forţele germane să le vină în ajutor. Această dorinţă le-a fost imediat îndeplinită şi soldaţii germani au scăpat populaţia din greul impas în care se afla.

VORBARIA NESOCOTITA COSTA VIEŢI O-